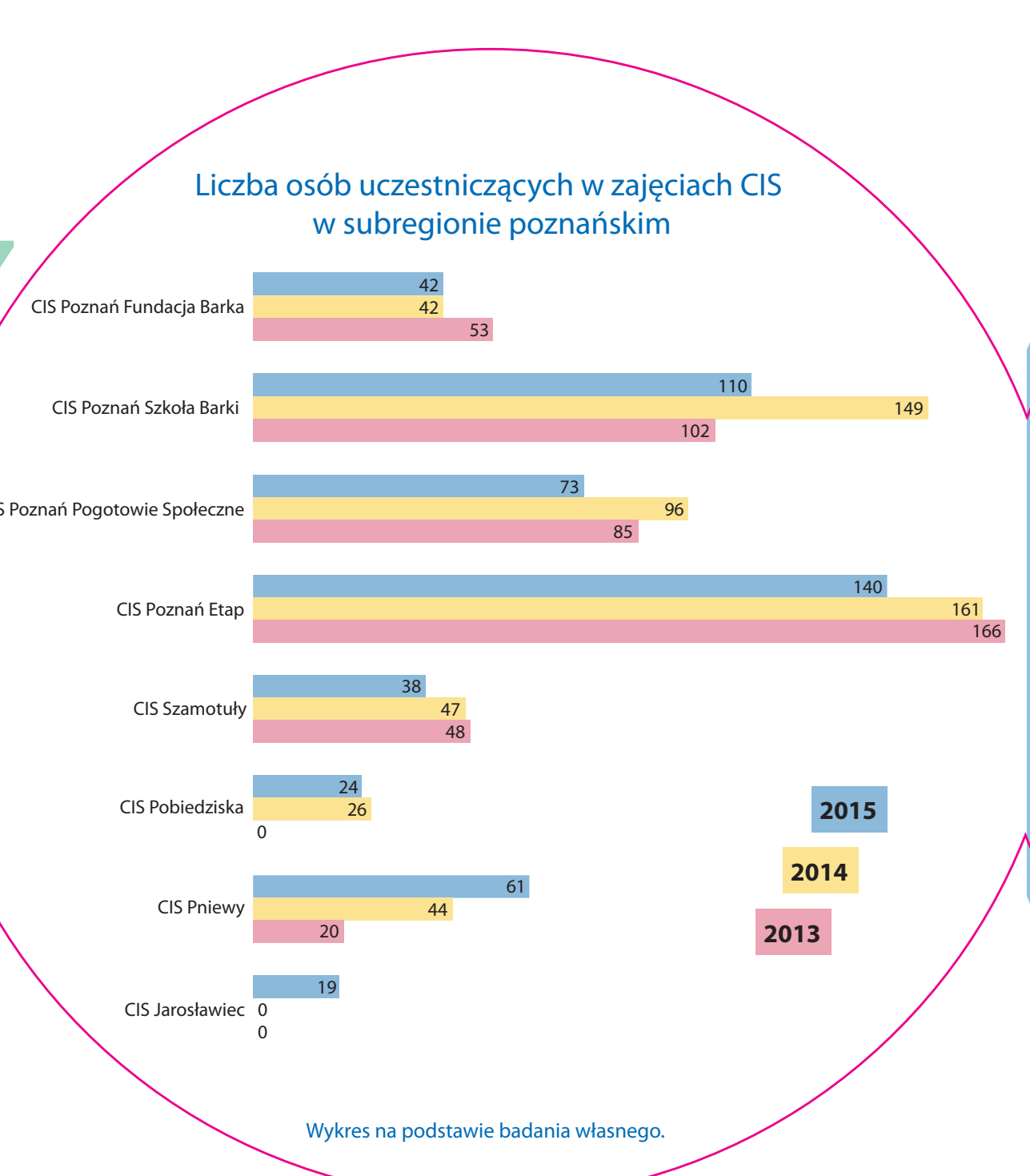

Centrum Integracji Społecznej (CIS)
CIS to placówka stanowiąca ważny element treningu pracy i włączenia społecznego. Uczestnicy CIS-ów mają możliwość pracy w warsztatach zawodowo-edukacyjnych przez okres jednego do półtora roku; otrzymują świadczenie integracyjne (ok. 730 zł netto miesięcznie), a okres pobytu w CIS-ie jest wliczany do okresu zatrudnienia. Centra mogą wypracowywać środki na swoje utrzymanie poprzez wykonywanie usług, produkcję lub handel.

CIS może być powołany przez jednostkę samorządu terytorialnego lub przez organizację obywatelską. Status CIS nadaje wojewoda, a dotację na wyposażenie może przyznać marszałek województwa.

Wydatki na pomoc społeczną mają charakter pomocy doraźnej, więc na ogół nie skutkują zmianą postaw osób przyjmujących pomoc i zwykle utralają nawyk bierności. CIS-y przekształcają pomoc doraźną w rozwojową.

Zakład Aktywności Zawodowej (ZAZ)
ZAZ działa w celu rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych. Takie placówki mogą tworzyć gminy, powiaty, fundacje oraz organizacje obywatelskie powołane w celu rehabilitacji społecznej oraz zawodowej osób niepełnosprawnych. Instytucja tworząca ZAZ w pełni odpowiada za jego funkcjonowanie i zobowiązania. ZAZ wykonuje najrozmaitsze zlecenia, a wszelkie dochody z działalności gospodarczej czy zwolnień podatkowych muszą być przeznaczone w całości na zakładowy fundusz aktywności, z którego mogą być finansowane np. wszelkie udoskonalenia miejsc pracy.

Warsztat Terapii Zajęciowej (WTZ)
Osoby niepełnosprawne, które mają trudności w uzyskaniu zatrudnienia na komercyjnym rynku pracy, mogą znaleźć swoje miejsce właśnie w warsztacie terapii zajęciowej. Działania takiej placówki oparte są głównie na technikach terapii zajęciowej i zmierzają do wyposażenia uczestnika w umiejętności możliwie samodzielnego życia, zwiększenia jego sprawności psychofizycznej i wykształcenia niektórych umiejętności specjalistycznych, co z czasem może stać się podstawą znalezienia pracy zawodowej.

Co to jest Ekonomia Społeczna?

Ekonomia społeczna (ES)
to dzisiaj wielobarwny fragment życia gospodarczo-społecznego Polski, który ma swoje korzenie m.in. w ruchu spółdzielczym okresu rozbiorów.

ES to droga rozwiązywania problemów społecznych poprzez aktywne formy edukacyjne i przedsiębiorcze. To tworzenie przestrzeni dla wszystkich chorych i zdrowych, niepełnosprawnych i sprawnych, bezrobotnych i pracujących, wykształconych i z niskimi kwalifikacjami. ES ma na celu rozwój potencjału tych, którzy chwilowo lub długotrwale nie uczestniczą w życiu społeczno-gospodarczym; ma pomóc im przejść z zamkniętego kręgu wykluczenia do wspólnoty lokalnej.

Przedsiębiorstwa społeczne stanowią coraz większy odsetek podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Różnią się od firm komercyjnych przeznaczeniem zysku, którego nie dzielą pomiędzy założycieli. Służą on reintegracji członków, może być inwestowany w rozwój wspólnoty lub utworzenie nowego miejsca pracy.

Aktorami na scenie ES są przedsiębiorstwa, organizacje obywatelskie, centra i kluby integracji społecznej, zakłady aktywności zawodowej oraz warsztaty terapii zajęciowej. Wszystkie te podmioty działają tym efektywniej, im mocniejsze jest partnerstwo lokalne wokół nich. W rozwoju przedsiębiorczości społecznej w Polsce pomagają akredytowane ośrodki wsparcia ekonomii społecznej (OWES).

Przedsiębiorstwo społeczne (PS)
To szczególny typ przedsiębiorstwa, charakteryzuje się tym, że zatrudnia min. 50% osób bezrobotnych lub 30% osób niepełnosprawnych. Szersza definicja mówi także o świadczeniu przez PS usług użyteczności publicznej oraz równoczesnym wykonywaniu zadań prozatrudnieniowych, w tym zatrudnianiu min. 20% osób z określonych grup zagrożonych wykluczeniem społecznym. Zysk nie jest przekazywany spółdzielcom czy pracownikom, ale przeznaczają się go na wzmocnienie potencjału przedsiębiorstwa oraz na reintegrację zawodową i społeczną osób tworzących.

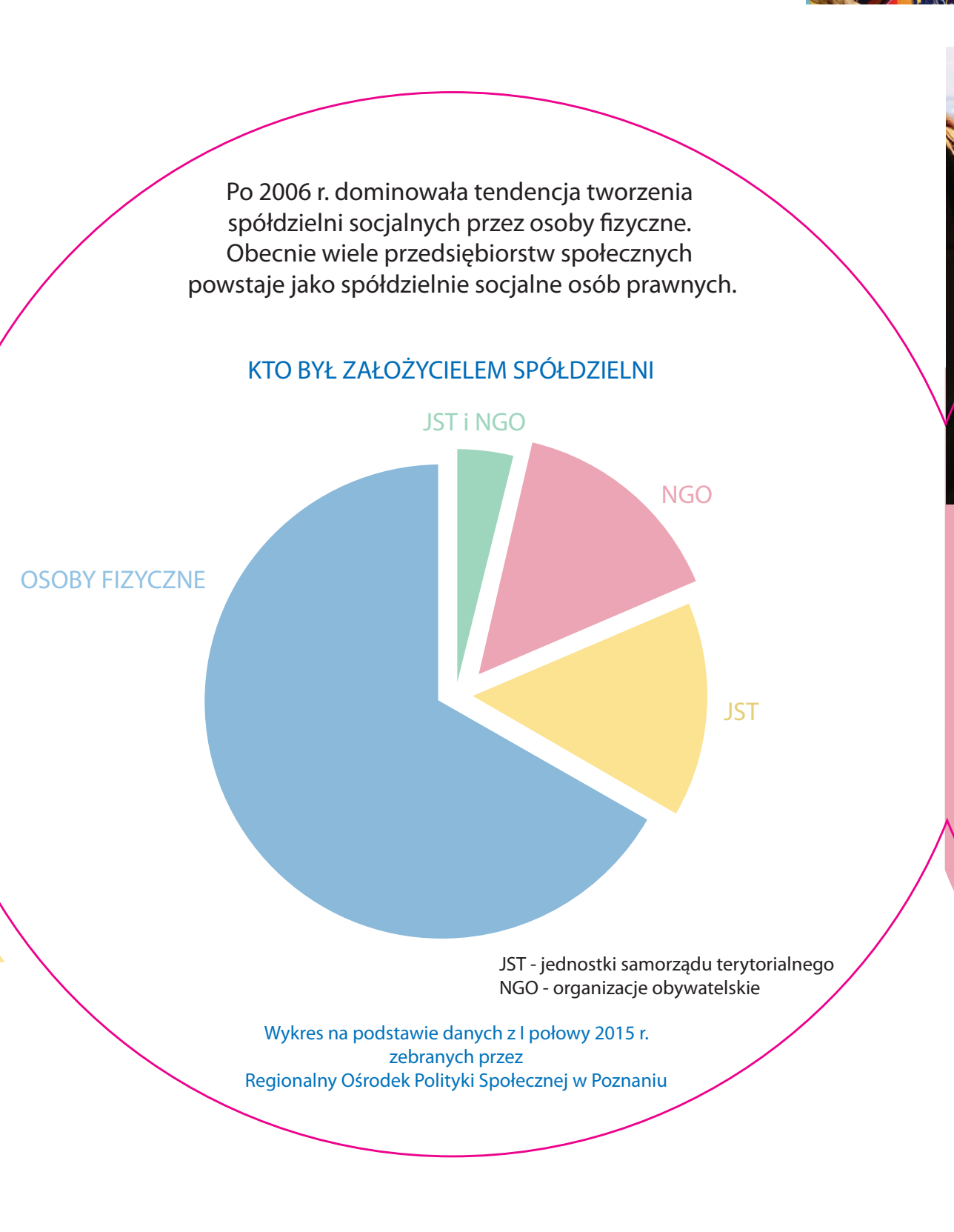
Wyróżnia się następujące formy organizacyjne, zarejestrowane w KRS:

- spółdzielnie socjalne osób fizycznych,
- spółdzielnie socjalne osób prawnych,
- spółki non profit,
- fundacje i stowarzyszenia prowadzące działalność gospodarczą.

Jak założyć spółdzielnię socjalną?

- zbierz od 5 do 50 członków założycieli,
- z pomocą doradców OWES napisz statut,
- zrób zebranie założycielskie,
- zarejestruj spółdzielnię w KRS,
- z pomocą doradców OWES napisz biznesplan i zdobądź wsparcie finansowe,
- DZIAŁAJ!

Kulinarne spółdzielnie socjalne
Spółdzielnie socjalne z branży kulinarnej są najbardziej rozpoznawalnymi i widocznymi podmiotami ekonomii społecznej (PES). Delektując się deserem czy zamawiając obiad – klienci mogą po raz pierwszy spotkać się z przedsiębiorczością społeczną. Przykładowo, w Poznaniu, przedsiębiorstwa społeczne prowadzą restauracje: Kantyna i Wspólny Stół czy kawiarnie: Dobra Kawiarnia, Zemsta, Ciacho oraz Kropka. A jeżeli wybierzemy się dalej, to pyszną kawę wypijemy w Ośrodku QŁiryku w Kórniku, a catering zamówimy w Spółdzielni Socjalnej Ema w Kleśczewie.

Przepis na muffinki
200 g mąki
2 łyżeczki proszku do pieczenia
1/2 łyżeczki sody oczyszczonej
100 g cukru
2 łyżki kakao
szczypta soli
1 jajko
1 szklanka mleka
1/3 szklanki oleju

Jajko, mleko, olej wymieszaj. Dodaj suche składniki i połącz wszystko łyżką. Przełóż ciasto do papilotek i piecz w nagrzanym piekarniku 180 stopni przez około 25 min. (do suchego patyczka).
Smacznego!

Przepis poleca Kawiarnia Ciacho prowadzona przez Spółdzielnię Socjalną Turbo

Ulotka edukacyjna wydana w ramach projektu **Wielkopolskie Centrum Ekonomii Solidarnej (Ośrodek Wsparcia Ekonomii Społecznej)**
www.wces.eu

WCES prowadzony jest przez:
Fundację Pomocy Wzajemnej Barka www.barka.org.pl
Związek Organizacji Sieć Współpracy Barka www.siecbarka.pl
Wielkopolską Radę Koordynacyjną Związek Organizacji Pozarządowych www.wrk.org.pl

Fundusze Europejskie Program Regionalny

Samorząd Województwa Wielkopolskiego

Unia Europejska Europejski Fundusz Społeczny

ul. Św. Wincentego 6/9, 61-003 Poznań
tel. 61 668 23 10 lub 61 668 23 15